

Ako zosúladiť v PK osobný názor s nadpartajnosťou

Končí sa nám ďalšie parlamentné volebné obdobie a s ním aj ďalšie štvorročné vychádzania časopisu *Parlamentný kuriér*. Napätie medzi politickými subjektmi, ktoré v NR SR fungovali, nepoľavilo a poľudštenie najvyššieho slovenského zákonodarného orgánu sa tiež nepodarilo nejakým výraznejšie presadiť. Ide predsa len o veľa a každá strana si urputne obhajuje svoju predstavu o riadení štátu a o vytváraní i dodržiavaní jeho legislatívy. Napokon, aj stranické sekretariáty a široký kruh členov či priaznivcov jednotlivých strán očakávajú od poslancov, ktorí sa dostali do parlamentu cez volebné listiny práve ich strany, istú spätnú reakciu cez podporu konkrétnych krokov a návrhov vychádzajúcich z ich politických programov.

Každý si môže predstaviť, aká zložitá je úloha šéfredaktora časopisu, ktorý sa usiluje poskytnúť dobré a osočné služby svojim „zákazníkom“, teda čitateľom v samotnej národnej rade, ale aj vo vláde, na desiatkach úradov celoštátnej i okresnej alebo lokálnej úrovne, podnikovým manažérom, finančníkom a ostatným, ktorí sa profesionálne zaujímajú o dianie v slovenskej spoločnosti a v prvom rade v slovenskom hospodárstve a politike. Keďže od začiatku bolo ambíciou vedenia redakcie získať popredných žurnalistov a politologických analytikov za svojich autorov, nemohlo si neuvedomiť, že každý vyspelý publicista a expert má svoj pomerne vyhraný názor na širokú škálu situácií a postojov, ktoré naplňajú politickú aktivitu vo verejnom živote štátu. Lenže tieto vyspelé názory sú často až diametrálne odlišné od programového statusu jednotlivých strán, ale aj jednotlivcov, ktorí v politike pôsobia. Ako však súčasne naplniť pochopteľnú požiadavku, aby obsah i jednotlivé články v *Parlamentnom kuriéri* boli nadstranícke či nestranícke, respektíve aby nevyvolávali vo funkcionároch strán pocit, že sa celospoločenský časopis prikláňa k tej alebo inej vplyvnej strane?

Túto pluralitu a pestrosť sme sa usilovali dosiahnuť už tým, že sme nebazírovali na názorovej jednote autorov, ba naopak, že sme vyhľadávali a vytvárali otvorený kruh spolupracovníkov so širokým názorovým rozpätím, čo sa nám darilo najmä v rubrike „Glosy – poznámky – eseje“, ktorá sa nesústreďovala len na politickú a ekonomickú tematiku, ale napríklad aj náboženskú s reflexiami skúsených kňazov. Môžem s potešením konštatovať, že podstatná časť našich čitateľov takto aj vnímala obsahové zameranie nášho 80 – 120-stranového magazínu. A s rovnakým zadostučiniením musím uviesť aj to, že ani vedenie parlamentu sa nám nijako nestaralo do naplnie časopisu a nič od nás nepožadovalo.

Samozrejme, dogmatici ľahko vynášajú rôzne nespochybniteľné postuláty a hľadajú či vyžadujú nejakú absolútnu bezpartajnosť od redakcie i od autorov. Podľa mňa, jej uplatňovanie v žurnalistickej praxi závisí v najväčšej miere od profesionality a morálneho zázemia samotného autora. Jeho vyspelosť možno nájsť aj v tom, ako dokáže sám v sebe, ale aj navonok pred verejnosťou obhájiť svoje postupy, svoj výber tém, svoju selekciu osobností, ktorým venuje pozornosť, ale aj spôsob, ako svoj materiál spracuje. Tak sa správajú najlepší komentátori v denníkoch a týždenníkoch – ako vyzreté osobnosti, ktoré sami sebe diktujú svoj poriadok. Je ich v žurnalistickom prostredí veľmi málo, ale sú – a sme hrdí na to, že aj my ich máme vo svojich radoch.

V podstatnej časti tohto štvorročného obdobia sme obohatili náš magazín viacerými priťažlivými žurnalistickými rubrikami a materiálmi. Ale musím priznať, že aj nám v redakcii kríza, ktorá prepukla najmä v polovici tejto volebnej periódy (2008), skomplikovala tvorbu a obmedzila naše snahy, a tak sme museli od niektorých zámerov upustiť. Urobíme však všetko pre to, aby sme – keď sa finančné napätie trochu zmierni – opäť rozšírili škálu našej publicistiky a aby sme našim náročným čitateľom poskytli čo najviac zaujímavých a potrebných informácií, ktoré aj z praktických dôvodov takmer denne potrebujú. Totiž pre poslancu je mimoriadne cennou súčasťou jeho pracovného výkonu získavanie inšpirácie z rôznych zdrojov – a teda široký rozhľad. Vo viacerých našich rubrikách – „Európsky parlament“, „Parlamentný denník“, „Super-monitor“ – sa viditeľne práve o takúto službu cielavedome usilujeme. A keď zistíme, ako moderná doba rozširuje potreby našich čitateľov, budeme hľadať možnosti, ako ich v *Parlamentnom kuriéri* zrealizovať v ďalších pravidelných publicistických útvaroch.

Azda sa môžeme spoliehať na to, že poslanci, ktorí skončili so svojou činnosťou v NR SR, si odnesú do svojich domovov aj pozitívnu spomienku na tento náš časopis, ktorý ich 4 roky systematicky v parlamentných laviciach čakal a sprevádzal – a že aj tí, čo do veľkej zasladačky NR SR práve vstupujú, nájdu v ňom dosť zaujímavých podnetov pre svoju činnosť, ktorú verejnosť pozorne sleduje

šéfredaktor

S prezidentom Slovenskej republiky Ivanom GAŠPAROVIČOM sa opäť stretávame na stránkach nášho časopisu. Tentoraz ako s hlavným veliteľom Ozbroyených síl Slovenskej republiky. Rozhovor pre Parlamentný kuriér pripravila redaktorka Anna Komová.

Medzi hlavné úlohy zahraničnej a bezpečnostnej politiky SR patrí aj aktívna účasť OS SR v operáciách medzinárodného spoločenstva. Čo to znamená pre Slovensko a aký je ohlas v zahraničí?

Vstupom Slovenskej republiky do medzinárodných zoskupení, ako Severoatlantická aliancia, Európska únia i Organizácia spojených národov sme okrem vymožeností, ktoré z tohto členstva vyplývajú, na seba prevzali i záväzky a zodpovednosť spolupodieľať sa aj na presadzovaní bezpečnostných záujmov a ochrane mieru vo svete. Slovensko dnes už nie je iba pasívnym pozorovateľom, ale aktívne sa zapája do medzinárodných aktivít na zlepšenie bezpečnostnej situácie nielen na vlastnom území, ale aj v rámci medzinárodného spoločenstva. Konflikty vo svete potvrdzujú opodstatnenie vojenskej prítomnosti mnohonárodných síl v postihnutých oblastiach, kým sa bezpečnostná situácia nestabilizuje. Slovenská republika prispieva k tvorbe a realizácii európskej bezpečnostnej a obrannej politiky predovšetkým účasťou v operáciách EÚ, prípravou a vyčlenením príspevkov do bojových skupín EÚ, účasťou na programoch a projektoch Európskej obrannej agentúry, ako aj podporou rozvoja civilných a vojenských spôsobilostí EÚ.

K prioritným oblastiam v oblasti obrany trvalo patria operácie krízového manažmentu mimo územia Slovenskej republiky, kde Slovenská republika udržiava dlhodobu vysokú účasť. Svoje pôsobenie pritom v súlade s novým prístupom postupne sústreďuje do menšieho počtu operácií, pri súčasnom navšňovaní účasti v súčasnosti najnáročnejšej operácii v Afganistane. Príslušníci Ozbroyených síl Slovenskej republiky pôsobia v 7 operáciách a misiách medzinárodného krízového manažmentu v 5 krajinách na 2 kontinentoch. Z toho v troch operáciách pod velením NATO (ISAF v Afganistane, KFOR v Kosove, veliteľstvo NATO v Sarajeve v Bosne a Hercegovine), v dvoch operáciách pod velením EÚ (ALTHEA v Bosne a Hercegovine, EUMM Gruzínsko) a v dvoch misiách pod velením OSN (UNFICYP na Cypre, UNTSO v Sýrii / Izraeli / Libanone).

Činnosť slovenských vojakov v mierových misiách vysoko hodnotia nielen predstavitelia medzinárodných organizá-